

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 8Co/74/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1113205455
Dátum vydania rozhodnutia: 22. 03. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jana Vičková
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2016:1113205455.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Jany Vičkovej a členov senátu JUDr. Ondreja Krajča a JUDr. Moniky Holickej v právnej veci navrhovateľa: P. Š., B. K. XX, I., zastúpeného advokátom: JUDr. Ján Garaj, Floriánova č. 2, Prešov, proti odporcovi: Slovenská republika - Ministerstvo vnútra Slovenskej republiky, Pribinova 2, Bratislava, o náhradu škody vo výške 24.000,- eur s príslušenstvom, na odvolanie navrhovateľa proti rozsudku Okresného súdu Bratislava I, zo dňa 17. októbra 2014, č.k. 19C/40/2013-74, jednohlasne takto

rozhodol:

Odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa **p o t v r d z u j e** .
Odporcovi náhradu trov odvolacieho konania **n e p r i z n á v a** .

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom zastavil súd prvého stupňa; v konaní o zaplatenie sumy vo výške 24.000,- eur s príslušenstvom uplatnenej titulom náhrady škody; podľa § 96 ods. 1,3 O.s.p.; na základe späťvzatia návrhu so súhlasom odporcu; konanie v časti o zaplatenie sumy 11.865,- eur, vo zvyšnej časti návrh zamietol a odporcovi nepriznal náhradu trov konania. Poukázal na to, že pôvodne sa navrhovateľ domáhal zaplatenia sumy 24.000,- eur s príslušenstvom titulom nároku na vydanie bezdôvodného obohatenia, avšak na pojednávaní konanom dňa 17.10.2014, na návrh právneho zástupcu navrhovateľa, pripustil zmenu právnej kvalifikácie uplatnených nárokov tak, že uplatnenú sumu, ktorú zároveň upravil na sumu 12.135,- eur, žiadal priznať titulom náhrady škody, a to s poukazom na predložený listinný dôkaz - znalecký posudok č. 022/2012. Konštatoval, že nakoľko vo zvyšku, t.j. v časti o zaplatenie 11.865,- eur zoberal navrhovateľ svoj návrh späť a odporca s týmto čiastočným späťvzatím návrhu súhlasil, konanie podľa § 96 ods. 1 O.s.p. v časti o zaplatenie uvedenej sumy zastavil. Vo veci samej vychádzal zo zistenia, že; na základe trestného oznámenia podaného dňa 15.01.2006 na OR PZ Bratislava I, podľa ktorého neznámy páchatel' odcudzil v B. na V. R. Č.. XX osobné motorové vozidlo zn. V. V., X,X K., M. (C.) XAXXXX, V. N. v hodnote 801.000,- Kč; bolo predmetné motorové vozidlo; vo vlastníctve navrhovateľa; počas výkonu policajnej previerky príslušníkmi KR PZ v Žiline dňa 12.04.2008 predbežne zaistené a dňa 14.04.2008 odovzdané do úschovy Oprávovniam Ministerstva vnútra SR, pričom po jeho preskúmaní boli zistené cudzie zásahy do 12. až 17. znaku výrobného čísla jeho karosérie, a preto bolo dňa 20.10.2008 vydané uznesenie o pokračovaní v trestnom konaní. Poukázal na skutočnosť, že na základe uznesenia o vrátení veci malo byť predmetné vozidlo vrátené Českej pojišťovne, a.s., do Českej republiky, avšak na základe sťažnosti navrhovateľa vznikli pochybnosti o jeho vlastníctve, a preto; z dôvodu uplatnenia vlastníckeho práva na predmetnú vec medzi dvoma subjektmi; bolo predmetné uznesenie zrušené a dňa 09.07.2009 bolo toto motorové vozidlo podľa § 97 ods. 1 Trestného poriadku uložené do úschovy Okresného súdu Bratislava I s tým, že obe osoby, ktoré sa na danú vec robili nárok titulom vlastníckeho práva, boli upozornené, aby si svoj nárok uplatnili v občiansko-právnom konaní. Proti tomuto uzneseniu podal navrhovateľ sťažnosť, ktorú však Okresná prokuratúra Bratislava I podľa § 193 ods. 1 písm. c/ Trestného

poriadku zamietla, a preto navrhovateľ podal dňa 29.09.2010 proti odporcom Česká pojišťovna, a.s. a ŠkoFIN s.r.o. na Okresný súd v Dolnom Kubíne návrh na určenie, že je vlastníkom predmetného vozidla. Okresný súd v Dolnom Kubíne rozsudkom zo dňa 11.04.2012; ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 30.05.2012 a stal sa vykonateľným dňa 02.06.2012; určil, že navrhovateľ je výlučným vlastníkom predmetného motorového vozidla. Vykonaným dokazovaním mal preukázané, že navrhovateľ dňa 26.06.2012 požiadal navrhovateľ OR PZ Bratislava I o vydanie vozidla, pričom na základe označeného rozsudku Okresného súdu v Dolnom Kubíne s vyznačenou doložkou právoplatnosti a vykonateľnosti, rozhodol OR PZ BA I uznesením zo dňa 29.06.2012 o vrátení predmetného motorového vozidla navrhovateľovi, ktorému bolo toto fyzicky odovzdané dňa 31.07.2010. Takto ustálený skutkový stav veci posúdil po právnej stránke podľa § 1, § 3, § 4, § 9 ods. 1, § 15 ods. 1 a § 17 ods. 1 zák. č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci, § 21 zákona č. 171/1993 Z.z. o policajnom zbore a § 97 ods. 1 Trestného poriadku a dospel k záveru, že návrh nie je dôvodný, nakoľko orgány činné v trestnom konaní v súvislosti so zaistením predmetného motorového vozidla navrhovateľa a jeho uložením do súdnej úschovy postupovali v súlade s citovanými ustanoveniami Zákona o policajnom zbore a Trestným poriadkom (§ 97 ods. 1 Trestného poriadku); keď vlastnícke právo k motorovému vozidlu, ktoré pochádzalo z trestnej činnosti svedčilo súčasne dvom subjektom; a preto v danej veci nedošlo k vydaniu nezákonného rozhodnutia ani k nesprávnemu úradnému postupu, ktoré by mohli zakladať zodpovednosť odporcu za škodu, ktorá mala v tejto súvislosti navrhovateľovi vzniknúť. Poukázal na skutočnosť, že orgány činné v trestnom konaní bezodkladne po tom, ako im bol Okresným súdom v Dolnom Kubíne zaslaný právoplatný a vykonateľný rozsudok o určení, že navrhovateľ je vlastníkom vozidla, vydali uznesenie podľa ustanovenia § 97 ods. 1 Trestného poriadku a zaistené vozidlo mu vydali, a preto v danej veci nebol splnený základný predpoklad vzniku zodpovednosti odporcu za škodu podľa zák. č. 514/2003 Z.z., ktorým je existencia nezákonného rozhodnutia alebo nesprávneho úradného postupu, z ktorého dôvodu sa už nezaoberal splnením ďalších predpokladov vzniku tejto zodpovednosti podľa citovaného zákona, keď pre rozhodnutie bolo ich splnenie bez právneho významu. O trovách konania rozhodol podľa § 142 ods. 1 O.s.p. a v konaní úspešnému odporcovi ich náhradu nepriznal, nakoľko mu v konaní žiadne trovy nevznikli a náhradu trov konania ani priznať nežiadal. Proti tomuto rozsudku podal v zákonom stanovenej lehote odvolanie navrhovateľ domáhajúc sa jeho zrušenia a vrátenia veci súdu prvého stupňa na ďalšie konanie dôvodiac tým, že v danej veci mu bola odňatá možnosť konať pred súdom, nakoľko súd prvého stupňa konanie v časti o zaplatenie 11.865,- eur zastavil napriek absencii procesného úkonu - späťvzatia návrhu, keďže prednes jeho právneho zástupcu na pojednávaní konanom dňa 17.10.2014 za (čiastočné) späťvzatie návrhu považovať nemožno. Poukázal na to, že na pojednávaní dňa 17.10.2014 jeho právny zástupca predložil súdu prvého stupňa znalecký posudok č. 022/2012, ktorým bola ustálená technická a všeobecná hodnota jeho motorového vozidla ku dňu zaistenia a ku dňu jeho vrátenia, a v tej súvislosti v rámci prednesu mienil rozšíriť návrh aj o náhradu škody a ušlý zisk, a nie zmeniť právnu kvalifikáciu uplatneného nároku a vziať návrh čiastočne späť, z čoho vyplýva, že prvostupňový súd si prednes jeho právneho zástupcu nesprávne vyložil, keď ho posúdil ako zmenu návrhu a jeho čiastočné späťvzatie. Zdôraznil, že z jeho strany k účinnému (čiastočnému) späťvzatiu návrhu nedošlo; o čom svedčí aj skutočnosť, že ak by mal v úmysle vziať návrh späť, na prvé pojednávanie v danej veci by sa nedostavil spoločne s právnym zástupcom až z Prešova; pričom o tom, že mal údajne vziať návrh späť sa dozvedel až z doručeného písomného vyhotovenia napadnutého rozsudku po kontrole obsahu zápisnice o pojednávaní, v ktorej zachytenie späťvzatia návrhu považuje za zrejmu chybu v písaní. Zároveň v tejto súvislosti navrhol, aby odvolací súd vo vzťahu k uvedeným tvrdeniam nariadil dokazovanie, ktoré však v žiadnom smere bližšie nekonkretizoval. Odporca vo svojom vyjadrení k odvolaniu navrhovateľa žiadal napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa v celom rozsahu ako vecne správny potvrdiť, keď súd prvého stupňa v danej veci rozhodol v súlade so zákonom, na základe skutkového stavu zisteného vykonaným dokazovaním, pričom navrhovateľ v podanom odvolaní neuviedol žiadne nové relevantné skutočnosti. Odvolací súd preskúmal napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa v medziach dôvodov podaného odvolania, ktorými je viazaný, vrátane konania, ktoré mu predchádzalo (§ 212 ods. 1 O.s.p.), bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 214 ods. 2 O.s.p. v spojení s § 156 ods. 3 O.s.p.), a dospel k záveru, že odvolanie navrhovateľa nie je dôvodné. V posudzovanej veci prvostupňový súd postupoval správne, keď konanie v časti o zaplatenie sumy 11.865,- eur podľa § 96 ods. 1, 3 O.s.p. zastavil, na základe späťvzatia návrhu, ktoré navrhovateľ predniesol prostredníctvom svojho právneho zástupcu na pojednávaní konanom dňa 17.10.2014; ako to celkom nepochybne vyplýva zo zápisnice o danom pojednávaní (č.l. 70-73 spisu); a s ktorým odporca vyslovil súhlas. Zároveň súd prvého stupňa; pre účely rozhodnutia vo veci samej; vykonal všetko dokazovanie potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností dôležitých pre posúdenie

dôvodnosti návrhu navrhovateľa, ktorým sa; po tom, ako súd prvého stupňa správne na základe prednesu jeho právneho zástupcu pripustil v tomto smere zmenu návrhu; domáhal zaplataenie náhrady škody, ako aj na posúdenie opodstatnenosti tvrdení, ktoré uvádzal odporca na svoju obranu (§ 120 ods. 1,4 O.s.p.), zhodnotením výsledkov vykonaného dokazovania v súlade s § 132 O.s.p. dospel k správnym skutkovým záverom, a na ich základe následne vyvodil aj správny právny záver, že v danej veci neboli splnené zákonné podmienky vzniku zodpovednosti štátu za škodu spôsobenú navrhovateľovi nesprávnym úradným postupom orgánu štátu ani jeho nezákonným rozhodnutím, pričom na vec aplikoval zodpovedajúce ustanovenia § 1, § 3, § 4, § 9 ods. 1, § 15 ods. 1 a § 17 ods. 1 zák. č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci, § 21 zákona č. 171/1993 Z.z. o Policajnom zbore a § 97 ods. 1 Trestného poriadku, svoje dôvody, pre ktoré návrhu navrhovateľa; vo veci samej; nevyhovel a neprihliadol tak na jeho námietky proti postupu Okresného riaditeľstva Policajného zboru Bratislava I, aj dostatočne v súlade s § 157 ods. 2 O.s.p. odôvodnil, pričom sa vysporiadal so všetkými rozhodujúcimi skutočnosťami podstatnými pre právne posúdenie veci, ako aj so všetkými relevantnými argumentmi sporových strán a dôsledne posúdil opodstatnenosť všetkých právne a skutkovo relevantných námietok účastníkov súvisiacich s predmetom konania, a preto možno odôvodnenie jeho rozhodnutia považovať za presvedčivé.

Obsah odvolania navrhovateľa nie je spôsobilý spochybnit' správnosť postupu súdu prvého stupňa a jeho záverov uvádzaných v napadnutom rozsudku z hľadiska ním uvádzaných tvrdení v podanom odvolaní, keď ani v odvolacom konaní neboli zistené také nové rozhodujúce skutočnosti alebo dôkazy, ktoré by mali za následok zmenu skutkového stavu alebo by spochybňovali správnosť právnych záverov, na ktorých súd prvého stupňa založil svoj procesný postup a rozhodnutie. V odvolacom konaní nevyšlo najavo, že by konanie, ktoré predchádzalo vydaniu napadnutého rozhodnutia, trpelo takou vadou, ktorá by mala za následok vecnú nesprávnosť rozhodnutia (§ 212 ods. 3 O.s.p.).

Pokiaľ navrhovateľ namietal, že návrh v časti o zaplataenie sumy 11.865,- eur nevzal späť a nezmenil ani právnu kvalifikáciu uplatneného nároku, odvolací súd jeho námietky považuje za účelové a nedôvodné, keďže sú v rozpore s obsahom zápisnice o pojednávaní konanom dňa 17.10.2014, z ktorej jednoznačne vyplýva, že k čiastočnému späťvzatiu návrhu i k zmene jeho povahy z bezdôvodného obohatenia na náhradu škody zo strany navrhovateľa; prostredníctvom jeho právneho zástupcu; došlo. V tejto súvislosti odvolací súd nemá žiadne pochybnosti o tom, že obsah zápisnice o danom pojednávaní; ktorá je v zmysle ust. § 134 O.s.p. verejnou listinou, pri ktorej platí prezumpcia pravdivosti jej obsahu; zodpovedá jeho priebehu, vrátane obsahu prednesov účastníkov a ich zástupcov. Pokiaľ v tomto smere navrhovateľ žiadal, aby odvolací súd nariadil dokazovanie smerujúce k preukázaniu opodstatnenosti jeho odvolacích námietok, odvolací súd uvádza, že tento jeho návrh považoval za nedôvodný, nakoľko nie je zrejmé ani len to, aké; od obsahu zápisnice odlišné; tvrdenia mal jeho právny zástupca uviesť a v čom má spočívať dezinterpretácia jeho prednesu súdom prvého stupňa. Zároveň však odvolací súd poukazuje i na to, že navrhovateľ v podanom odvolaní nekonkretizoval dôkazy, ktoré žiadal v odvolacom konaní vykonať, pričom túto procesnú aktivitu navrhovateľa nie je odvolací súd oprávnený; a ani povinný; nahrádzať.

V súvislosti s tvrdeniami navrhovateľa, ktorý v podanom odvolaní namietal, že o čiastočnom späťvzati a zmene návrhu sa dozvedel až z písomného vyhotovenia rozsudku súdu prvého stupňa, odvolací súd považuje za potrebné uviesť, že i táto argumentácia svedčí o účelovosti jeho postupu, s cieľom zvrátiť; pre neho; nepriaznivé rozhodnutie súdu prvého stupňa vo veci samej, ktorého správnosť z hľadiska ustálenia skutkového stavu veci ani jej právneho posúdenia v podanom odvolaní nenamietal. O tom, že súd prvého stupňa prednes jeho právneho zástupcu považuje za čiastočné späťvzatie návrhu a zmenu návrhu, totiž musel získať vedomosť už na pojednávaní konanom dňa 17.10.2014, na ktorom bol v jeho prítomnosti a v prítomnosti jeho právneho zástupcu riadne vyhlásený rozsudok, ktorého súčasťou bol i výrok o čiastočnom zastavení konania, avšak v priebehu pojednávania bola; riadne vyhláseným; uznesením pripustená zmena návrhu vrátane zmeny právnej kvalifikácie uplatneného nároku; a zároveň; na výzvu prvostupňového súdu odporca výslovne uviedol, že súhlasí s čiastočným späťvzati návrhu. Napokon, pokiaľ podľa navrhovateľa o dezinterpretácii prednesu jeho právneho zástupcu má svedčiť skutočnosť, že ak by mal v úmysle vziať návrh späť, nebol by sa na pojednávanie dostavil až z Prešova, odvolací súd poukazuje na to, že táto argumentácia by prípadne mohla mať relevanciu v prípade úplného späťvzati návrhu, avšak v danej veci navrhovateľ zobral návrh späť iba v časti o zaplataenie sumy 11.865,- eur a o zvyšnej časti uplatneného nároku bolo rozhodnuté meritórne.

Vzhľadom na uvedené preto odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa v celom rozsahu ako vecne správny potvrdil (§ 219 ods. 1,2 O.s.p.).

O náhrade trov odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 224 ods.1 O.s.p. v spojení s § 142 ods.1 O.s.p. a úspešnému odporcovi nepriznal náhradu trov odvolacieho konania, nakoľko nepodal

návrh v odvolacom konaní na rozhodnutie o povinnosti nahradit' mu trovy odvolacieho konania podľa § 151 ods. 1 vety prvej O.s.p.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.